

מסורת הש"ס

16) סנהדרין טו' יומא י"ב.
 17) נאמן סנהדרין פרק ג'
 18) ג'יל היקרא (ד' נאמנה)
 19) (ד' ע"ג טו"ז א' בע"א)
 20) ה' (ו' ז' יו"ט ו' ע"ג)
 21) לנאמן מה קדש (נאמן)
 22) ר' ש"ל (ג' ע"ג טו"ז א'
 23) ג'יל נאמן (ג'
 24) ג'יל והאמר ר"ש י"ג.

תורה אור השלם

1. כל אש או אש או מראה
 2. אורח את מביית המושב
 3. שבת כ"ג כלי וכן
 4. שבת כ"ג כלי וכן
 5. שבת כ"ג כלי וכן
 6. שבת כ"ג כלי וכן
 7. שבת כ"ג כלי וכן
 8. שבת כ"ג כלי וכן
 9. שבת כ"ג כלי וכן
 10. שבת כ"ג כלי וכן

הגהות הב"ח

(ב) ר"ש ד"ה הלל
 גמרות מובא כ"ג ע"ג
 סנהדרין דף ט' ע"ג

גליון הש"ס

גם אורח בבבליה וא
 ירושלים פ"ג נאמן דף
 ח' ע"ג טו"ז א' בע"א
 ח"ב ארבעה ע"ג טו"ז
 א' ע"ג טו"ז א' בע"א
 ח"ב ארבעה ע"ג טו"ז
 א' ע"ג טו"ז א' בע"א

רבינו חננאל

ירושלמי פ"ג נאמן דף
 ח' ע"ג טו"ז א' בע"א
 ח"ב ארבעה ע"ג טו"ז
 א' ע"ג טו"ז א' בע"א
 ח"ב ארבעה ע"ג טו"ז
 א' ע"ג טו"ז א' בע"א
 ח"ב ארבעה ע"ג טו"ז
 א' ע"ג טו"ז א' בע"א

ידעות הטומאה פרק שני שבועות

וכן טעמו. קרא יתיר למידע לדורות. ובימי משה דהוא מלך וניא ואחו כהן גדול ואורח ומומים ושבעים זקנים: *שפי טודום. מנחמים בן חנניה גמריני: משיטתן. בשמן המשחה מקדשתן קדושת הגוף לכלי שרת ולקדש את הנכנס הדורות לא נמשחו אלף החמלת עבודתן מהנכמת לקדושה ותינון לשון המלה: אומא אופם נמשיחה. ולא עבודה. לדורות אי זעי נמשיחה אי ע"ז נעבודה: טאןן שזירום. ע"ז מדכפס קרס נלנשה כלי השרת אשר ישרתו שנעשו כלי שרת ע"י שירות: ה"ג אי לאו כפיס אופם הוה אמינא לדורות נמשיחה ונעבודה דהא כפס וכן טעמו נמשיחה ונפיס ושרפו לשירות ולנעי פרסי קמ"ל למעשיכס נמשיחה. דאי לאו להכי אמא לנאי אמא אי למימרס לדורות לא מיקדשו נמשיחה למודה לשמוק קרא מיניה ונפקא לן מאשר ישרתו: כלתמן ולא נעשן. הלכס היו נשאלין שני לתמי מודה: מנא ה"מ. נכלתמן קאמר: ואעמידה שפי טודום. נמשיחה קאמר כספר עורכס) כסנכית חומת ירושלים ונא לקדש את העיר ואעמידה שמי מרות גדולות אלף

המורה (ס) מנחון וטהלוכות ליומן מעל החומה להקף וכן העיר נטהלוכות שהלכו דרך ימן כשפניהם להלל העיר הלכו תמיד לגד ימינם עד שהקיפו את כולה: מיון גדול. ונכסר קאמר קרא וגדולות דקאמר מיון גדול של בקר ולא של אןן: גדולות כמיני. מאותו מין שיהו שהניחו גדולות ולא קטנות: אלף גדולות טעויות. ועל כרחק כלתם קאמר ואשמעינן דשל חמץ היו שהן גדולות שנלחמו מודה: דקין. טחלות החמץ גדולות משל מלה: טפן שז מדכריות. וטעויות של טחנות שמות מנכר שהכניסו של חמץ לראשונה כחמש והקיפו חמץ שז מנחון: טפן שזי איפות. שהאיפה שלט טפן והס עשרים עשרונות שהאיפה עשר עשרונות כדכתיב (שמות טו) והעומר עשירת האיפה וגו': עשרה לחמץ ועשרה למלה. יליך מקרא נמסכת נמחוט (ע"ז) והקריבו על זבח המודה חלות מלות כלולות בשמן (ויקרא ל) הכי מין חמץ ורקיקי מלות משוחים בשמן (שם) הכי שני מיון של מלה סלת מרכבת חלות כלולות בשמן (שם) הכי שלט חמץ קלת במין החמץ כנגד שלט מייני טנמנא: וכמלה שלט מייני. כדפרשנא וילפינן הסמ מקראי שיש בכל מין עשר חלות. אלמא חלות החמץ גדולות כשלט של מלה: כשירי מנחס. לחלות של שירי מנחה הנאכלת לטהים והאי קידוש דנמשיחה ועורא קידוש העיר כתיב אלע עורה שהקיפו עליה מקיפס אותה כשירי מנחה: אטו לחמי טודס כעורה מי לא חסאכלי. חס רזו כהניס ילאכול בקדשים מי מעכ עליהם: נמנחה כתיב (ויקרא ו) נחצר אהל מועד אכלנה וחטא ואם ילאחן נפסקה חמיה ולחמה נכלתן כל העיר ואם ילאחן חמץ לחומה נפסקה הלכן ירושלים נתקדשה נלחמי מודה שנאכלין זה ולא ילאח מנחה נפסקין: ה"ג וחסברס מנחס חמץ מי אכא. ולא כרטיני וכי תימא ה"ג מנחת חמץ מי איכא דהאי ומסברל כשירי חוץ למימר דעל כרחק נמנה מנחה נתקדשה חמץ כשירי מנחה לא משכחת לה: מנחס חמץ מי איכא. הא כתיב (שס ב) כל המנחה אשר תקריבו לה לא ימאפה חמץ:

וכי ע"ז חומה דמוכס לקמן (דף טו) שנתקדשו והא אין דבר שנפסק ביולא וכן לומר היכא דלא אפשר לא אפשר דמנחה כשנמנחה: (ש"ך ע"ג) בשחויבת כבשים הוא דקדשי. ולמאן דלמר תנור מקדש נמי לא מלי אפי להו מאחמול דלא ליספלו כלינה ופלוגמא היא כפסק שמי הלכס (מנחות דף ט' ע"ג):

וכי ע"ז חומה דמוכס לקמן (דף טו) שנתקדשו והא אין דבר שנפסק ביולא וכן לומר היכא דלא אפשר לא אפשר דמנחה כשנמנחה: (ש"ך ע"ג) בשחויבת כבשים הוא דקדשי. ולמאן דלמר תנור מקדש נמי לא מלי אפי להו מאחמול דלא ליספלו כלינה ופלוגמא היא כפסק שמי הלכס (מנחות דף ט' ע"ג):

שאיין מוספין ע"ז העיר וע"ז העורות. ואם חלמר דכפ"ק דסנהדרין (דף ג') לא חשיב אלף ע"ז חוץ להסם לא חשיב אלף מיילי דסנהדרין ומדע דמן נמי חסם אין מוילאין מלחמת הרשות

וכן תעשו לדורות מתיב רבא *כל הכלים שעשה משה משיחתן מקדשתן *ובמאן ויליך עבודתן מחנכתן ואמאי ונימא וכן תעשו לדורות שאני החם דאמר קרא *וימשחם ויקדש אותם *אותם במשיחה ולא לדורות במשיחה אימא אותם במשיחה לדורות או בעבודה אחר רב פפא אמר קרא *אשר ישרתו במ בעבודת השלזן הכתוב בשירות השתא דכתב רחמנא אשר ישרתו אותם למה לי אי לא כתב רחמנא אותם הוה אמינא הני הוא דבמשיחה לדורות במשיחה ובעבודה דהא כתב וכן תעשו מיעט רחמנא אותם במשיחה ולא לדורות במשיחה: ובשתי תודות: הלא *שתי תודות שאמרו בלחמן ולא בבשרן מנשה מולי אמר רב חסדא דאמר קרא *ואעמידה שתי תודות וטהלוכות לימן מעל לחומה מאי גדולות אילימא מיון גדול ממש נימא פרים אלא גדולות במיון מי איכא חשיבותא קמי שמיא *והתיניא *נאמר בעולת בהמה *אשה ריח נוחה בעולת העוף *אשה ריח נוחה במנחה *אשה ריח נוחה מלמד שאחר המרבה והאחר המבועיט ובכבר שיכוין את לבו לאביו שבשמים אלא גדולה שבתודה ומאי ניהו חמץ דתני *התורה היתה באה מן חמש סאין ירושלמי' שהן שש מדבריות שהן שתי אופות והאיפה שלט סאין *עשרים עשרון עשרה לחמץ ועשרה למצה *ובמנחה שלשה מיון חלות רקיקין ורובוהי אמר רמי בר חמא *אין העורה מתקדשת אלא בשירי מנחה מאי טעמא כירושלים מה ירושלים דבר הנאכל בה מקדשה אף עורה דבר הנאכל בה מקדשה אטו לחמו תודה בעורה מי לא מתאכלי בה ויוצא ממונה נפסל אף עורה דבר הנאכל בה ויוצא ממונה נפסל אף עורה דבר הנאכל בה ויוצא חמץ והסברא מנחת חמץ מי איכא וכי

וכן תעשו לדורות *פרש כקוטרס ואחיו כהן גדול ואורח ומומים ומימה חס כן כפ"ק דסנהדרין (דף טו): בהשגחת סנהדרין לנשטיס דילפינן ממהה דנמקוס ע"ז הוה קאי ליבעי נמי מלך וניא ועוד ועוד *ה' דלרין היה כננין משכן וכן נשאלו כזורים ותומים לעשות משכן דלא קודס שנמכהן אהרן על ידי המלוחים נעשה אף כן כפ"ק דסנהדרין (דף טו): ההכא מרכיני טפי משוס דכתיב וכן תעשו דמשה דלמא דכתיב כל ה' ה' וה"ל כלס נמי יבעו ע"ז וכי תימא הכתוב הללן כשירות לרין לרין אלף שירות אי כן נפסק משמט דאי לאו אותם הוה אמינא דכתיב במשיחה ועבודה ואם כן השמא דכתיב אומם למעוטי משיחה ע"ז מהיא לא נמנעוט *י"ל דלמא אותם לגלוי דוק מעוט לא קאי אכלס ולא ענינן להו לדורות דומיא דמשיחה *מתירב רבא כ"ל הכוללם שעשה משה. מימה ממשכן גופיה ה"ל למיפק שיהא לרין משיחה לדורות כמו שנמשח זימי משה כדכתיב בקרא *לכרמר לקמן (דף טו): גני משכן ומקדש: לדורות אי בעי במשיחה אי בעי בעבודה. הכא לא זעי למיפק לדורות נמשיחה ונפסקה דקאמר כסמן דלוחס משמט למעוטי משיחה לדורות: ללכרמר שאחר המרבה כו'. אע"ג דלמר (יומא דף ג') האחד המיועד שנעדרו וגבי פרה אדומה נמי אמרין (לעיל דף ג' ע"ג) שאם מלך נלה הימנע מלוה לפדות מ"מ לא היה לו להתפלל בכך כיון שמלואו צוה כמו צוה אם מתכוין לשם שמים: *אין עורה מתקדשת אלא בשירי מנחה. מימה למאן דלמר כפ"ק [דנחמס] (דף ק"ג. וסס) דלין מנחה בכמה היאך מתקדשת שנלמא זימי עורא איכא למימר דקב"ר כמ"ד קדשה ראשונה קדשה לשמחה וקדשה לעמ"ד לנא ועורא זכר נלמא הוא דעבר אל זימי שלמה ויהושע קשה ל"מ דקדשה נמנחת העומר והא כסכותה היה הקידוש זימי שלמה כדלמר כעוד קטן (דף טו) וכדמוכחי קראי יש לומר כיון שהכל צא צבת אחת הקידוש ועשיית מנחה לא חשיבין מנחה ככתיב וביקמיה וביקעריה היתה מקומו מתקדש וכל העבודה היתה מחנכתה ומתקדש מקומו *א"ג כיון דלא אפשר לא לרין והא דקאמר הכל דלין מתקדשת *היינו היכא דלפשר כגון שזאן להוסוף על העורה: *ויוצא מטנה נפסל. ואם חלמר הר הנית היי קדיש טאן דבר נלכל בו שיואל מננו נפסל ויש לו קדושה כפני עלמו שהוא מנחה ליה וכן כתיב וכן ע"ז חומה דמוכס לקמן (דף טו) שנתקדשו והא אין דבר שנפסק ביולא וכן לומר היכא דלא אפשר לא אפשר דמנחה כשנמנחה: (ש"ך ע"ג) בשחויבת כבשים הוא דקדשי. ולמאן דלמר תנור מקדש נמי לא מלי אפי להו מאחמול דלא ליספלו כלינה ופלוגמא היא כפסק שמי הלכס (מנחות דף ט' ע"ג):

טו. עין משפט

טו. עין משפט
 גר מצוה

מוסף רש"י

וכן תעשו לדורות. מה משכן על פי משה. והוא מתקום סנהדרין גדולה. אף לדורות על פי סנהדרין גדולה. (סנהדרין ל"ה). משיחתן נעוטה. כדכתיב (מלכים א'). ויששע ויקדש אותם. מבאן ויליך. לא נמנחו כלס המסכת ששטס סס. המסכת אומס נמשיחה (ויקרא י"ב) כלס ששטס אמר ק עבודתן מחנכתן. מהשטס סממחמס כעבודה (סנהדרין ל"ה). אומס במשיחה. אומס סממחמס כעבודה (סנהדרין ל"ה). אומס במשיחה. אומס סממחמס כעבודה (סנהדרין ל"ה).

רבינו חננאל

נמצא החמץ כנגד ג' מיני הלול. והוא הנחול שכאדבעתס. חשיבוטא כקרבנות כפי ששויא לויא נתון בסוף מנחות נאמר כיעלת בהמה ריח נוחת ובעלת העוף ריח נוחת ובשתי שאחר המרבה ואחר המפטיס ובלבר שיכוין את לבו לשמים: ירושלימי רב אמר בחלה חיל דוד ברב"ג. וזו דוד המלך. ברב"ג נ"ו נביא. ויחל שלמה לכבות את בית ה' לפני שיהיה חורף. וירושלים שש ויהיה יכולת להכבש משום אמר רמי בר חסא אין עורה מתקדשת אלא בשירי מנחות וירושלים מה ירושלים דבר הנאכל בה כנון תודה ואם יוצא חמץ לירושלים נפסל כן הגורה מתקדשת ברב"ג ונאכל בו והוא שירי מנחות. ואם יוצאות חמץ לערוב נפסלות. אי מה חרוב בחמץ מתקדשת אף שירי מנחות בחמץ מתקדשת. וכי יושלמו חמץ בשירי מנחות חמץ

ע"ז רש"י. ע"ז יושלמו חמץ וס"א דסנהדרין.